

[Riishøj]

Det tredje er for så vidt i forlængelse af det. Fru Lone Dybkjær nævnte, at problemet med de nedslidte enheder inden for elsektoren skulle løses ved at udbygge med naturgasfyrede, decentraliserede værker ud over de 450 MW. Vil Socialdemokratiet støtte det?

Jeg lægger stor vægt på, at vi får et svar på det, fordi det også giver signaler om den »krise«, der i øjeblikket er omkring elforsyningen, når det er 20 graders frost. Det er vigtigt, at vi får et signal i dag om, hvorvidt man går den vej eller man går i retning af at udbygge med nye store, centrale kraftværksenheder.

Hr. Poul Nielson nævnte også spørgsmålet om rækkefølgen og nævnte besparelsesmålsætningen i den sammenhæng, men det er stadig uklart. Betyder rækkefølgen, at Socialdemokratiet ikke støtter Fynsværkets og Vestkrafts ansøgning, før de andre foranstaltninger er afprøvet, eller vil man her og nu kunne sige ja til Fynsværket og Vestkraft? Det er også væsentligt af hensyn til tolkningen af de her ting. Det håber jeg vi får politisk klarhed over.

Ellers sagde energiministeren, at jeg tog fejl, når jeg sagde, at ministeriet ikke ville styre. Nu tolker vi nok det at administrere og det at styre forskelligt.

Jeg mener nok, at ministeriet administrerer. Man administrerer et energisystem, stort set som det er, men når jeg nævner dynamik, er det f.eks. spørgsmålet om naturgassens afgrænsning i forhold til lokale ressourcer. Jeg synes, det er udmærket, at man har lavet de foranstaltninger over for Jysk Naturgas, men de skal følges op af f.eks. indekslån med rentestøtteordning og brugeroplysning om udnyttelse af lokale energiressourcer, sådan at den fremtrængen fra Jysk Naturgas' side, der var lagt op til, standses af nogle modforholdsregler. Det gøres ikke. Man griber måske ind, men man sætter ikke noget andet og bedre i stedet.

Det samme gælder i undergrundsspørgsmålet, hvor man ikke engang med hensyn til Chevron tager initiativer og prøver at udnytte det, sådan at vi får en ordening på DUC-området, som svarer til den øvrige del af Nordsøen, hvor man har en DOPAS-andel på 20 pct.

Jeg vil godt spørge ministeren: er det ren ideologi, at man afviser at få en andel på 15-20 pct. inden for DUC? Man har det dog

i Nordsøen i de andre udbudsrunder. Er det ren ideologi, eller er det, fordi det vil være dårligt for dansk elforsyning? Det ville det være rart at få et svar på. Ville det forringe dansk elforsyning, at DOPAS fik en andel på 15-20 pct. i Nordsøen, sådan som man i øvrigt har det i 2. udbudsrunde? Der har man jo en andel på 20 pct. Hvad er der i vejen for, at man har det inden for DUC?

Lone Dybkjær (RV):

Det skal blive relativt kort. Jeg har indtryk af, at der er andre end mig, der har planlagt andre aktiviteter end at være her i aften.

Jeg er da taknemlig over, at energiministeren vil tage mine betragtninger om målsætning med, men jeg forstod også, at han nærmest ikke mente, at der var noget særligt i dem. Det mener jeg faktisk energiministeren har misforstået, for der er stor forskel på bare uforpligtende at sige, at vi skal have en så stor energibesparelse som muligt, og at sige, at f.eks. i 1990 - lad os tage det eller et andet årstal, det kan også være 1987 - vil vi ikke længere have nogen vækst i energiforbruget, punktum, færdig, og så planlægge efter det.

Der er også stor forskel på, om vi siger, at i 1990, eller hvad det nu kan være, vil vi kun acceptere så og så meget energiforurening, punktum, færdig, og så planlægge efter det, for det er nogle helt andre styrings- og planlægningsmekanismer, der skal til, end i dag.

Jeg vil sige, også til hr. Poul Nielson, at det er klart nok, at målsætningen ændrer sig, fordi der er sket noget. Det kan vi to da i hvert fald ikke blive uenige om, som har været med til at vedtage en del af det. Men jeg mener, at det, at der er sket nogle ting, gør, at vi kan begynde at se på de målsætninger på en anden måde. Jeg er ikke så overbevist om, at oliefortrængningssynspunktet i område 4 er det eneste rigtige synspunkt i dag. Det kan godt være, at oliefortrængningssynspunktet som målsætning var rigtigt for nogle år tilbage, men det er ikke sikkert, at det er det i dag, hvis vi skal opretholde en høj grad af forsyningssikkerhed, også ved at bruge vore egne energiressourcer.

Jeg vil til sidst sige til energiministeren, at det er fuldstændig rigtigt, at energiplanen for 1986 og 1987 blev afskaffet, om man vil, i nøje overensstemmelse med udvalget. Det er der ingen uenighed om. Det var såmænd kun